

Weerom een uitstap met de motorhome en jullie waren er niet bij. Bij deze krijgen jullie het obligate reisverslag door de strot geduwd. Ik hoop dat de kwijl rijkelijk uit de mondhoeven gaat vloeien bij het lezen ervan, omwille van alles wat jullie gemist hebben.

Af en toe duikt er in de tekst wat gekrabbel op dat *schuingedrukt* is en een wat kleiner lettertype heeft. Dat zijn in feite e-mails die meneer B naar het thuisfront heeft gestuurd zodat men daar ongeveer kon volgen waar meneer B en mevrouw A uithingen.

Deelnemers waren ditmaal Mevrouw A en Meneer B. En ook Hond U. Niet dat de hond veel inbreng in het verhaal gehad heeft. Eenmaal doch slaagde het beest erin, bij het zien van een kat, om via de leiband (de sukkel is quasi altijd aangeliend) alles wat op tafel stond er in één ruk vanaf te vegen. Meneer B kon nog nipt vermijden dat zijn laptop richting vloeroppervlak ging, maar de volle tas koffie viel netjes omver op het toetsenbord en de muis. Voorgaande had tot gevolg dat het stemvolume van meneer B enige octaven hoger ging, gebruikmakend van de nodige krachttermen. Die krachttermen ga ik jullie even besparen, maar op verzoek stuur ik jullie het lijstje wel toe. Bewijs van meerderjarigheid evenwel vereist.

We zaten thuis te bibberen want de maand mei blonk niet uit door zomerse temperaturen. Het reisdoel moest dus, verplicht, zich ergens bevinden waar de zon scheen en waar het hopelijk wat warmer was dan thuis in de tuin. We vinden Frankrijk nog steeds een leuk land en de weerkaarten gaven aan dat er toch plaatsen zouden zijn die zowaar droog zouden blijven. Meneer B had zich dan vier namiddagen onledig gehouden met het zorgvuldig en gedetailleerd plannen van de reis, netjes opgedeeld in etappes. Meer nog, toen mevrouw A deze huisvlijt van meneer B onder ogen geduwd kreeg werd ze zelf ook enthousiast en bracht hier en daar een aanvulling aan in het reisschema. Het reisschema was dus netjes onderverdeeld in etappes van elk een goede 200 km zodat mevrouw A nooit erg lang aan een stuk door in een rijdende motorhome zou moeten zitten en ze kon op die manier ook zelf beslissen hoe lang we zouden blijven staan op elke stopplaats.

Het plan was dus de eenvoud zelve. Om jullie een idee ervan te geven zet ik het hieronder. Het eerste getal geeft het aantal te rijden km aan en het tweede het totaal aantal gereden km. Vanaf etappe 10 heb ik het opgegeven om de kms bij te houden, omdat het vanaf etappe 2 al duidelijk werd dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat we de rest van de planning zouden aanhouden. Maar, een mooie planning is altijd meegenomen. Tenminste zo vindt meneer B.

- Etappe 1 (228 /228 km) CAP GRIS-NEZ
- Etappe 2 (165 /393 km) DIEPPE
- Etappe 3 (215 / 608 km) BAYEUX
- Etappe 4 (112 / 720 km) MONT-SAINT-MICHEL
- Etappe 5 (217 / 937 km) SAINT-PIERRE-QUIBERON
- Etappe 6 (205 / 1142 km) L'ÎLE DE NOIRMOUTIER
- Etappe 7 (178 / 1320 km) LA ROCHELLE
- Etappe 7 (194 / 1514 km) SAINT-AUBIN-DE-MÉDOC
- Etappe 8 (77 / 1591 km) DUNE DU PYLA
- Etappe 9 (177 / 1768 KM) BAYONNE / BIARRITZ
- Etappe 10 LOURDES (ja, verdorie, Lourdes)

Etappe 11 MONTSÉGUR
Etappe 12 CARCASSONNE
Etappe 13 MINERVE
Etappe 14 MAZAMET

De aandachtige lezer merkt al snel dat de etappes 11 t/m 14 allemaal in het teken van de Katharen staan. Dat was eigenlijk het doel van de reis. Voor meneer B althans. Dit zal voor een andere keer zijn, meneer B, want de weergoden (en mevrouw A) hebben daarover anders beslist.

Het was ondertussen begin mei en de Franse verten lokten. Dit was edoch zonder rekening te houden met de gezondheidsperikelen van mevrouw A, waardoor het hele schema tenminste tien dagen vertraging opliep. Na een leuk verblijf in het ziekenhuis, waarbij we menig vriendelijk verplegend personeel leerden kennen kwam de dokter af met de mededeling dat op reis gaan de eerste paar weken gecontra-indiceerd was (dat is nu eenmaal het taaltje dat artsen hanteren, wij, gewone stervelingen, zouden eerder spreken van “niet aangewezen”). Mevrouw was nog herstellende en had rust nodig, zo verzekerde men haar. Meneer B heeft zich daar vanzelfsprekend bij neergelegd en zo kwam het dat we dan uiteindelijk met zowat een maand vertraging de geplande reis ten uitvoer zouden brengen.

De meteorologische situatie was evenwel ondertussen nogal gewijzigd. Frankrijk deelde zich op in gele en groene zones, waarbij de gele zones (*Soyez attentif*) duiden op regen en ander meteorologisch onheil. Soms zelfs overvloedige regen en hagelbuien, met hagelstenen zo groot als een golfbal. Wij wilden de zon zien, dus het was een heel karwei om telkens weer aan de regen- en hagelbuien te ontsnappen. De websites van [Meteo France](#) en [Windfinder.com](#) bleken onontbeerlijke hulpmiddelen te zijn. Eenmaal hebben we zowat heel Bretagne doorkruist om aan de ergste regen te ontsnappen. We zijn toen gedurende een half uur door een wel erg fikse regenbui gereden maar onze eindbestemming lag aan de zuidoostelijke kant van Bretagne, en daar was het droog. Althans zo wilde het het weerbericht.

Meneer B is er ondertussen evenwel van overtuigd dat de [gewone website](#) van Meteo France voldoende nuttige weersinformatie geeft.

De eerste etappe bracht ons dus naar Cap Gris-Nez, daar waren we het over eens. We stalden de motorhome naar goede gewoonte aan La Ferme de l'Horloge want deze plaats was ondertussen geen onbekend terrein meer voor mevrouw A en meneer B. Vandaar kan je, als je op de juiste plaats staat en het weer wat meezit, Engeland zien liggen. Ik heb de indruk dat iedere keer we daar zijn Engeland steeds een beetje verder van ons verwijderd ligt. Of beeld ik me dat in? Ze lijken richting Verenigde Staten af te drijven.

Drijf wel, beste Engelsen. Ik wens jullie vreugde, geluk, vrede en voorspoed op jullie eiland.

Maar, toen we er toekwamen (aan Cap Gris-Nez dus) was het er tien graden kouder dan bij ons thuis. En nogal wat wind. Niet echt datgene waarvoor we naar Frankrijk afgezakt waren. Na een nogal frisse overnachting hebben we alles ingepakt, hoewel, we hadden niks uitgepakt, en hebben we koers gezet naar Dieppe.

Gisteren zaten we in Cap Gris Nez en vandaag in Dieppe.

Of we de planning nog verder gaan volgen is onzeker. Volgens ma is dat omwille van de weersvoorspelling die niet erg rooskleurig is voor Frankrijk de komende week.

Het is hier nu 21°C, maar het voelt kouder aan door de wind.

Groetjes,

Pa & Ma

Dieppe kenden we nog van een bezoek verleden jaar. Toen was er een kite-happening, wat leuk was om te zien. Dit jaar was het er zowat even koud als in Cap Gris-Nez en was er niks speciaals te doen. We ontdekten wel dat er een pier vlakbij de camperplaats lag. Hadden we die de vorige keer gemist of was die toen gesloten? Nu konden we er in ieder geval op en even lekker uitwaaien. Leuk.

Inpakken en wegwezen dus. De volgende bestemming was Rouen. We beginnen dus af te kijken van het initieel uitgestippelde plan.

Vandaag zitten we in Rouen, de stad waar Jeanne d"Arc in de fik gestoken werd.

Van de brandstapel is niets meer te zien. Ik ben wel wat teleurgesteld nu.

Pa & Ma

Rouen was niet zomaar lukraak gekozen. Het bleek er ettelijke graden warmer te zijn dan Dieppe want ligt een beetje weg van de kust en mevrouw A had nog jeugdherinneringen aan het stadje. Meneer B heeft terstond het internet geraadpleegd om wat meer te weten te komen over Rouen. In vroeger jaren waren we aangewezen op papieren reisgidsen. Dat werkte ook prima, verbruikte geen stroom en geen data en was erg snel te raadplegen. En er stond in feite hetzelfde in als wat je nu terugvindt op alle ter zake doende websites. Zijn we er dan op vooruit gegaan?

Bleek dat Rouen bekend is omwille van het feit dat men er enige jaren geleden een zekere juffrouw Jeanne d'Arc in opgewarmd heeft. De Engelsen, die er toen de plak zwaaiden, vonden dat Jeanneke het voor hen te bont gemaakt had en ze steunde verdorie op de koop toe de verkeerde koning. Dat konden ze niet zomaar laten voorbijgaan. Jeanne mag dan een boerendochter geweest zijn, dom was ze niet. Ze bedreigden haar met de brandstapel als ze niet bekende. Wat ze bekende speelde geen rol, zolang het maar datgene was wat de bisschop op papier gezet had. Jeanne zei dat ze bekentenissen die ze onder tortuur verkregen hadden achteraf zou wederroepen. Dit was een aha-moment voor de bisschop, die ook niet van gisteren was. Ze joegen Jeanne zodanig de schrik op het lijf met het tonen van de verschillende foltertugten dat die dacht dat het toch maar beter was om haar handtekening onder het document te zetten. Ze tekende met de naam Jehanne. In een net handschrift overigens. Natuurlijk kon Jeanne daarna niet anders dan haar bekentenis wederroepen, maar, en dat wist zij niet maar de bisschop wel, daar stond dan de doodstraf op. Brandstapel dus.

Was het de katholieke kerk of waren het de Engelsen die verzot waren op het verbranden van zogeheten heksen, ik weet het niet. Feit is dat men Jeanne daags na haar wederroeping netjes vastbond aan een paal die te midden van stapels takkenbossen geplaatst was, waar men dan gelijk de fik in stak.

Het is hier dat meneer B bedrogen uitkwam.

Van die brandstapel is niets meer te zien. Hij wilde wat hout van die takken als souvenir, maar dat was dus een grove misrekening van zijn part. Er is geen spoor meer te bekennen van enig vuurtje dat daar gebrand moet hebben. Dit was toch een serieuze afknapper voor hem.

Wegwezen en dan maar koers gezet naar Bayeux. Daar was het weer nog schappelijk volgens het weerbericht en ze bewaren er een borduurstukje dat een verhaaltje voorstelt van alweer enige tijd geleden. En, Bayeux was weer een van de etappepunten die meneer B gepland had.

Vandaag heb ik eindelijk het museum in Bayeux kunnen bezoeken waar de Tapesterie van de "Bataille de Hastings" bewaard wordt.

In tegenstelling tot wat Google Maps eerst beweerde is het van op de parking in Bayeux geen 8 dagen stappen naar het museum maar slechts 20 minuten. Kwestie van de juiste stad in te geven denk ik.

Die tapesterie is in feite een proto-stripverhaal en doet verslag van de slag bij Hastings (Engeland), gewonnen door Willem de Veroveraar.

Nu staan we bij een boer in de Calvados en we hebben al ferm in de drank gezeten. Groetjes van pa en ma.

Bij het binnenrijden van Bayeux rommelde het even tussen mevrouw A en meneer B. Onenigheid over de te volgen route en op welke parking ze nu moesten gaan staan. Mevrouw hield bij hoog en bij laag vol dat er vlakbij de plaats waar men dat borduurwerkje bewaart een parking is, maar meneer B wist wel beter. Parking voor auto's ja, niet voor motorhomes.

We zijn dan de eerste de beste parking voor motorhomes opgedraaid die ze tegenkwamen, maar dat was niet de parking die meneer B in gedachten had en waar zijn hele verdere planning op berustte. Over naar Google Maps dan maar.

OK, we wisten waar ze stonden, dat was ondertussen duidelijk, maar de plaats waar het museum van het borduurwerkje zich bevindt lijkt voor de inboorlingen zo voor de hand liggend dat ze totaal geen moeite doen om bezoekers er naar toe te leiden. De routeplanning van Google Maps bracht evenwel soelaas.

"Van:" de parking, "naar:" tapesterie, "vervoersmiddel:" te voet. Google is meestal zo verstandig om dan de dichtstbijgelegen tapesterie voor te stellen, dus meneer B klikte daar dan maar op en de route werd netjes uitgestippeld. Na een paar honderd meter op pad te zijn viel het meneer B op dat de tocht te voet naar het museum iets meer dan acht dagen in beslag zou nemen. Nu ja, meneer B is niet meer zo goed te been, maar acht dagen voor een afstand die niet meer dan anderhalve kilometer zou mogen bedragen leek zelfs hem wat te veel van het goede. Bij nader toezien bleek dat het museum waarnaar hij op weg was, ergens in het zuiden van Frankrijk lag. Hier was dus een foutje ingeslopen.

Foutje hersteld en een afstand van veertienhonderd meter leek alvast veel haalbaarder.

Wat opvalt wanneer je het museum binnenstapt is dat er twee kassa's zijn die beide bemand (bevrouwd) worden door een liefvallige juffrouw. En beiden zitten te wachten op klanten. Moeilijke keuze. De eerste lachte heel verleidelijk naar meneer B zodat zij de eer te beurt viel om hem een toegangsticketje af te leveren. Hoewel dame 2 ook haar vriendelijkste glimlach opzette. De afstand tot dame 1 was echter zo'n 30 cm minder dan naar dame 2 en, op de leeftijd van meneer B en zijn krakkemikkige rug, telt elke stap. Eenmaal de dames in de loketten voorbij stond er nog een liefvallige dame die een strookje van je inkombiljet afscheurt. Dit leek meneer B een totaal overbodige operatie, maar de lieve glimlach van de juffrouw maakte veel goed. Het oog wil ook wat, nietwaar.

Het eerste wat je ziet wanneer je het museum zelf binnenstapt is niets. Het is er pikkedonker. Ook de muren zijn zwart. Alleen aan de linkerkant is wat

verlichting en daar, achter glas, prijkt de huisvlijt van zo'n 800 jaar geleden. Het "tapijt" is in feite een lange doek linnen waarop prentjes geborduurd werden. Ieder prentje is genummerd en er staan tekstballonnetjes bij. Dit is dus duidelijk een prototype van een stripverhaal. De protagonisten zijn ene Harold en ene Willem en het voornaamste exploit speelt zich af in Engeland in het dorpje Hastenga, tegenwoordig beter gekend als Hastings. Hastenga dus, want de tekst in de tekstballonnetjes is in het Latijn, een taal die meneer B niet tot in de puntjes beheerst, maar toch voldoende om het verhaal te snappen. Vanaf plaatje 52 begint het bloed met emmers van het borduursel af te druipen en dat gaat zo voort tot op het einde, plaatje 58. In de rand (boven en onder de prentjes) zijn nog extra figuurtjes afgebeeld, waarvan sommige wel een erg schunnig voorkomen hebben. De prentjes lijken vaak zo geplukt te zijn uit een strip van *Rode Oortjes*.

Meneer B stelt vast dat men niet kan (mag) zeggen dat het geheel als fijne, hoogstaande kunst mag bestempeld worden. Er werd wel veel tijd ingestoken, dat zie je zo. Het is dus eerder een kwestie van het ding ooit eens gezien te hebben en dan kan je weer verder met je leven.

Tijdens de reis werd nog maar eens vastgesteld dat meneer B en mevrouw A een andere interpretatie hebben van de termen 'links' en 'rechts'. Meneer B meent dat zijn interpretatie de juiste is. Mevrouw A hult zich in stilzwijgen wanneer haar erop attent gemaakt wordt dat links die kant is waar de Engelsen op de weg rijden en rechts de kant waar wij verondersteld worden te rijden. Ook de term 'hier' wordt anders geïnterpreteerd. Voor meneer B is 'hier' daar waar men zich op dat ogenblik bevindt. Voor mevrouw A is 'hier' stevast een eindje verder, iets wat meneer B definieert als 'daar'. Dit wil wel eens leiden tot verwarrende situaties. Zoals bv wanneer mevrouw A scandeert om 'hier naar rechts' te gaan en meneer B prompt een ruk aan het stuur geeft en naar rechts wil afslaan. Waarna blijkt dat 'hier' eigenlijk 'daar' was 'rechts' in feite overeenkwam met links in het werkelijke leven.

De Calvados hier is OK. De boer (waar we staan) produceert ook een aperitief dat we zo dadelijk uitvoerig gaan testen.

We zijn vandaag gaan fietsen. Op een gegeven punt reed ma voorop (die kent overal de weg, natuurlijk) en zijn we gestopt bij een baancontrole van de politie die snelheidsovertreders aan het beboeten was. Ze dachten dat we onze hond verloren waren, maar ik had duidelijk gezegd "On a perdu notre chemin." Die mannen dachten dat ik zei "On a perdu notre chien." Conclusie, de flikken in Frankrijk horen niet goed of ze spreken slecht Frans.

Ik heb daar de fiets-gps opnieuw ingesteld om de weg terug te vinden naar de boerderij. Werkte goed, tot dat de batterij leeg was. En toen had ma, voor een keer, gelijk en wist ze inderdaad de weg terug.

Het lijkt erop dat we nu regen gaan hebben.

Groetjes van de oudjes.

We zijn niet blijven plakken in Bayeux en nog dezelfde dag verder gereden naar Le Tronquay. Dat is midden in de Calvados, Normandië. Een prettig echtpaar produceert er cider en calvados. Meneer (Michel) is ooit nog een gevierd bokskampioen geweest, maar dat is er tegenwoordig niet meer aan te zien. De cider is niet echt ons ding, maar de calvados, enkele jaren gerijpt in houten vaten, is dat wel.

En omdat we dit keer de fietsen bij ons hadden hebben we die van stal gehaald en meneer B werd vriendelijk doch kordaat door mevrouw A gevraagd om de hondenkar achter zijn fiets vast te haken. Met de hond erin is er het grote voordeel dat men meneer B dan van heel ver al hoort afkomen want de hond

huilt de hele weg erg luid. Meneer B denkt dat argeloze mensen die combinatie soms aanzien voor een ambulance of een brandweerwagen onderweg naar een dringende interventie. Of een ernstig geval van dierenmishandeling.

Na rijp beraad werd vanmorgen beslist om door het slechte weer heen koers te zetten richting Atlantische kust, in Bretagne.

Ma wilde in dat geval absoluut bij een boer gaan staan en dus werd de (ondertussen vervallen versie van) France Passion nog maar eens bovengehaald en kwamen we uit bij een kaasboer in de buurt van Carnac. Ze hebben lekkere kaas hebben we vastgesteld. Carnac is gekend omwille van zijn vele menhirs (denk hier aan Obelix) dus ik ben eigenlijk wel content.

Mont-Saint-Michel, daar zijn we wel in de buurt voorbij gereden, maar wegens de slechte weersverwachtingen aldaar hebben we dat overgeslagen.

Morgen gaan we met de fiets de streek hier verkennen en een aantal van die menhirs (of dolmen zo je wil) van naderbij bekijken. Mijn ding. Weet niet of het ook ma haar ding zal zijn.

Groetjes van uit een (nu) zonnig Frankrijk,

Ma & pa

Mevrouw A bleef met argusogen de weerberichten opvolgen en besloot om opdracht te geven aan meneer B om een uitwijkroute uit te stippelen en de aangekondigde hevige regenbuien de pas af te snijden. Dit was het uitgelezen moment om etappe 4 en 5 te combineren tot één etappe en 's anderendaags zetten we dus koers naar het zuidwesten van Bretagne. We sloegen onze tenten op bij een kaasboerin (lieve en vriendelijke jongedame) in de buurt van het stadje Erdeven in het Bretoense departement Morbihan. Vermits we door de hevige regenbui heen gereden waren zaten we nu aan de andere kant van de regenwolken en daar scheen zowaar de zon. We hebben leuke fietstochtjes gemaakt in de buurt en vastgesteld dat onze mini-fietsjes (vers aangekocht) erg comfortabel rijden. Meneer B hoefde niet te zeuren over pijn aan zijn achterste na enkele kilometers, nee, het zadel paste wonderwel goed bij de vorm van zijn kont.

Wat we ook vaststelden was dat de kaas erg lekker was.

Vaderdag gevierd samen met de hond die van blijdschap mijn tas koffie over mijn laptop en mijn broek heeft gekieperd.

We hebben ook ontdekt dat we de naam van de plaats waar we staan niet wisten wanneer we weggereden zijn met de fietsen. Dat was dan even een oefening in oriëntatie en de hulp van een paar vriendelijk Fransen om ons terug op de goede weg te zetten.

Feit is dat we in de buurt van l'Île de Quiberon zitten, bij een fromagerie.

Morgen gaan we verkassen naar ik weet niet waar, maar we moeten boodschappen gaan doen want het schapraai is leeg.

Groetjes vanuit het wat kille Frankrijk,

Pa & ma

Na enkele dagen zijn we afgezakt naar het eilandje Quiberon, dat niet zo gek ver van het domein van de kaasboerin gelegen is.

We zijn vandaag verhuisd naar het eiland Quiberon. Dat is in feite geen eiland omdat het nog met een stuk land vasthangt aan Frankrijk, maar de Fransen noemen het een eiland dus we gunnen hen dat plezier.

Onze eerste sta-plaats was, tegen de verwachtingen in, gratis, maar we stonden er alleen. Niet leuk en leek ons ook niet zo veilig. Dan maar weer verhuisd naar een andere sta-plaats 3.4 km verderop, waar we nu staan, Aire de camping car in Kerné.

Mooie natuur.

Groetjes,

Pa & Ma

Meneer B wist zo goed als niets af van dit eilandje en het bleek bij aankomst dan ook nog eens een wanabe eilandje te zijn. Het hangt nog hardnekkig vast met een smal strookje land aan Frankrijk, wat de titel “*Île de Quiberon*” dus eigenlijk ongeldig maakt. Genereus als we zijn laten we echter de Fransen het gebruik van het voorzetsel “*Île*” verder benutten.

Wat opvalt in Bretagne is dat de opschriften van veel zaken, specifiek de wegwijzers, er tweetalig zijn. Van het Bretoens is niet veel op te maken, enkel dat de plaatsnamen in het Bretoens zo ongeveer klinken als in het Frans. Veel plaatsnamen beginnen met “*Ker*”. Navraag bij een hulpvaardige dienstster op een terrasje leerde ons dat “*Ker*” zoveel betekent als “*dorp*”. En, voegde ze er spontaan aan toe, “*Qui*” betekent “*klein*”. Quiberon is dus een klein eilandje, maar dat hadden we zonder verklarend woordenboek zelf ook al vastgesteld op de kaart.

Het eilandje is een leuk verblijfsoord met vaak adembenemende natuurpracht. En vriendelijke mensen. De Bretoenen die wij ontmoet en gesproken hebben gaven allemaal blijk van een erg hoge aaibaarheidsfactor.

Van Kerné zijn we teruggekeerd naar de eerste sta-plaats op het eiland. Blijkbaar staan er elke nacht een stuk of twee, drie motorhomes, dus we rekenden erop dat we er niet alleen zouden staan. Klopte ook.

Vanmorgen dan eens lekker lang uitgeslapen. Ik ben om 10:10 opgestaan en heb ons ma uit bed gejaagd. Dan zijn we naar Carnac vertrokken om er naar de menhirs van Obelix te staren.

*Grtz,
B & A*

Vlakbij Quiberon ligt het stadje Carnac, verborgen tussen massa's steenpuin. Enig opzoekingswerk leert ons dat dit steenpuin in feite menhirs zijn. En er staan er veel. Heel veel. We zaten dus zonder het zelf goed beseft te hebben midden in het land van Obelix. Wat Obelix ooit bezielt heeft om al die stenen, vaak netjes uitgelijnd, daar te stapelen is nog steeds een raadsel. Ja, ook voor de wetenschap.

We dienen al meteen een onderscheid te maken tussen *menhirs*, *dolmen* en *alignements*. Menhirs zijn die rechtopstaande stenen, meestal samengebracht in kleine groepjes. Dolmen zijn de “brugconstructies”, enkele menhirs waarop men een grote platte steen gelegd heeft als afdakje. De dolmen die meneer B bezocht heeft, met mevrouw A in zijn kielzog, waren allemaal vrij toegankelijk. Je kon erin, erop en eronder kruipen en die dingen bepotelen naar believen. Alignements zijn dan weer, vaak lange, rijen van menhirs die mits men wat goede wil aan de dag legt en er geen metserskoord langs gaat spannen, netjes uitgelijnd staan op een open veld. Ze vormen dus uitgelijnde rijen. Vandaar dat de Fransen ze dan ook alignements noemen.

In totaal zouden er in Carnac zo ongeveer 7000 van die menhirs staan opgesteld en men meent, na bodemonderzoek, dat Obelix die dingen daar zowat 7000 jaar geleden geplaatst heeft. Niks Romeinen dus want die kwamen daar pas 5000 jaar later op bezoek.

Nadat ons gezelschap op de stenen uitgekeken was (voor de hond was dit al na de eerste minuut) vonden we tussen twee van zulke menhervelden een mollig dametje dat er een crêperie uitbaatte. Die crêpes, zo ontdekten we, zijn een Bretoense specialiteit. Men biedt ze aan in twee varianten “salé” en “sucré”. Wie 5 van deze crêpes naar binnen kan spelen is in de ogen van meneer B een held. Hijzelf kwam niet verder dan anderhalve.

Vandaag was een fietsdag. We hebben de omgeving van Sainte Hélène verkend per fiets en eigenlijk niets meer dan dat.

Nu zijn we aan het zien waar we naar toe moeten om aan de verwachte regen te ontsnappen. Vanaf zondag ziet het er niet goed uit.

Van Carnac zijn we doorgereden naar Sainte Hélène-sur-Mer en we staan nu bij een slakkenboerin. Leuke boerin en lekkere slakken.

Groetjes,

Ma & Pa

PS: We zitten nu dus bij Mélissa. Website: <https://les-escargots-de-la-ria.eatbu.com/?lang=en>

Meneer B vond dat Carnac niet echt veel meer te bieden had dan die alignements (misschien ten onrechte?) en zo werd koers gezet naar Sainte Hélène-sur-Mer.

Die bestemming was zeker niet lukraak gekozen want we zouden er ons neervlijen bij Mélissa. Mélissa heeft er een paar jaar geleden een slakkenkwekerij neergepoot en slakkenkwekerijen roepen herinneringen op bij meneer B. Nee, niet omwille van de uitbaatster maar voorwaar omwille van de slakken. We hebben ooit wat tijd doorgebracht bij een slakkenboer in Valréas en daar aardig wat slakken doorgespoeld met Belgisch bier. Mélissa kon ons geen Belgisch bier aanbieden, maar wel slakken. En over Melissa gesproken, meneer B vond ze een best aardige verschijning, met de tattoes en al. Een jong veulen (in de ogen van meneer B althans) die met erg veel enthousiasme zich gestort heeft op het reproduceren van slakken. Wanneer meneer B nu aangesproken wordt over slakken zal onwillekeurig het beeld van Mélissa voor zijn geestesoog verschijnen.

De omgeving is er ook fotogeniek en we hebben we weer wat afgefietst. Dat laatste is niet geheel zonder gevaar omdat er meestal een fietspad ontbreekt. Maar, de goede Bretoense wil is er wel en daarmee geraak je ook ver.

We zijn verhuisd van Sainte Hélène naar Pont-Aven. Dat is een schilderachtig dorpje waar veel schilders geleefd en gewerkt hebben. Onder andere Paul Gauguin.

Morgen verhuizen we weer.

Ma & pa

PS: Wij zitten in vogelvlucht op 270 km van La Rochelle. Nee, niets gevoeld van een aardbeving hier.

Na een paar nachten genoten te hebben van de leuke tuin van Mélissa had het gezelschap besloten om verder te trekken naar het stadje Pont-Aven. We kozen deze bestemming omdat we daar op een *Aire Camping Car* zouden gaan staan waar men ook elektriciteit aanbood want de batterijen van de fietsjes dienden zo nodig opgeladen te worden. Het is leuk om rond te wandelen in het stadje en er de verborgen hoekjes te leren kennen.

Eén van die galleries stelde werk tentoon van een zekere Virginie Matz. Bij het zien van die werken kreeg meneer B het zowaar wat benauwd. Dit was onmiskenbaar liefde op het eerste zicht. Voor die schilderijen dan. Virginie zelf was in geen verten te bespeuren, maar haar [website](#) wel.

Vandaag hebben we Concarneau (Konk Kerne) bezocht en zijn we vandaar een klein beetje teruggedrennen naar Trégunc (Tregon), waar we bij een boerderij staan.

Groetjes,

Ma & pa

Na Pont-Aven werd dan Concarneau (Konk Kerne) bezocht waar we de "ramparts" van de oude stad hebben afgewandeld. Zeer leuk en de vraag is nu hoe lang men dit nog gratis zal kunnen doen. Overnachten deden we in Trégunc (Tregon), bij een rondborstige dame die geiten heeft en pannenkoeken bakt. Het menu dat wij mochten bestellen bestond uit 4 pannenkoeken: twee salé en twee sucré. Na anderhalve pannenkoek salé zag zowel mevrouw A als meneer B het al niet meer zitten gezien de royale porties die hen voorgeschoteld werden. Wel lekker. De uitbaatster heeft in de ogen van meneer B iets zigeunerachtigs van voorkomen en ze is nogal praatgraag. Kortom, een toffe madam. Maar verre oorden lonkten alweer en besloten werd om 's anderendaags naar Plouhinec af te zakken, naar een biscuiterie annex pizzeria.

Dan hebben we maar besloten om er vandaag een regendag van te maken. Vlak nadat we hier toekwamen (Plouhinec) begon het redelijk te regenen. Het leek ons een goed idee om vandaag dus niks te doen. Deze namiddag scheen de zon wel, maar we zullen met moeite de 21° gehaald hebben.

Waar we staan is bij een koekjesfabriek annex pizzeria. Wij dachten dus om vandaag pizza te eten, maar ze waren om half acht vanavond al uitverkocht. Restjes dan maar. Er is nog geen planning voor morgen. We trachten om uit de regen te blijven.

*Groetjes,
De oudjes*

Over Plouhinec valt weinig te zeggen want zowel mevrouw A als meneer B eerden net die dag de Zevende Dag en hebben dus geen poot verzet. En 's anderendaags regende het... We zijn dan maar, in de regen, vertrokken naar Serge en Christine die een hoeve, genaamd Le Cochon Grillé, draaiende houden in Jugon Les Lacs.

Gisteren werd de regen afgewisseld met de zon. We hadden geen van beiden zin om iets uit te voeren, dus hebben we als volleerde niksnutten ook niks gedaan. Het was trouwens zondag, dus er werd alleszins niet veel van ons verwacht, buiten wat devootheid.

Omdat het vanmorgen regende en de lucht er onheilspellend donker bleef uitzien hebben we besloten om Plouhinec te verlaten zonder iets van het stadje gezien te hebben. We staan nu in Jugon Les Lacs. Het erf waar we staan heeft de naam "Le cochon grillé" meegekregen. Niet duidelijk of dit slaat op het eten dat ze er bereiden dan wel op de nogal gezette man die de zaak uitbaat.

We zijn dus stilaan terug richting noordoost aan het gaan. Ma voelt zich niet goed en het zou dan ook kunnen dat we een paar dagen vroeger dan gepland terug gaan zijn.

Afwachten wat het wordt. Veel zal afhangen van hoe goed of slecht ma zich voelt. Vanavond gaan we gegrild zwijn eten denk ik.

En morgen kan het zijn dat we naar de Mont-Saint-Michel gaan kijken.

Groetjes van het ouderenpaar.

De Serge is een nogal gezette man met een snorretje. Je kan niet missen. Meneer B weet nu waar Uderzo & Gosciny de mosterd gehaald hebben bij het creëren van het figuurtje Obelix. Serge is het levende evenbeeld van Obelix. Alleen de helm en het staartje in de nek ontbreken. En hij loopt ook niet continu met een menhir op zijn rug rond te zeulen. Die tijd lijkt voorbij. Bij aankomst stelde Serge met veel ijver de producten voor die hij en Christine er zelf maakten. En ook het menu want je kon er ook eten. Zowat de helft van de gerechten werden gekenmerkt door exotische namen (Bretoens?) en niemand van de bezoekers die wist waar het over ging. Enkel *Cochon Grillé* was eenduidig en onmiskenbaar, zodat we daarvan reeds begonnen te watertanden.

Meneer B maakte zich in eerste instantie zorgen over dat menu omdat er geen prijzen bij de gerechten stonden. Iets wat hij a priori altijd nogal verdacht vindt. Maar mevrouw A had Serge iets horen mompelen betreffende wat deze en gene "plat" zou moeten kosten en we waagden het er dan toch maar op om bij hen een afhaalgerecht te bestellen.

Afhalen van een cochon grillé kostte 15 € per persoon, maar wat je ervoor in de plaats kreeg... Veel, en lekker. We kregen het niet op. Een echte aanrader dus. We kregen alles voorgeschoteld uitgeschept in porseleinen kommen, overdekt met alu folie en op een groot dienblad. Met de vraag om aub de kommen en het dienblad terug te brengen voor we terug zouden vertrekken. We hebben na het eten alles netjes afgewassen en teruggebracht zonder iets gebroken te hebben. Meneer B is nog steeds fier over deze prestatie.

Ondertussen begint mevrouw A weer last te krijgen van pijn in de buikstreek en meneer B (en mevrouw A zelf ook) vreest voor een herhaling van het scenario in Vaison-La-Romaine en Orange, dus maken we een laatste tussenstop in Mont-Saint-Michel.

Kindjes,

We zitten nu in Pontorson, dat is een dorpje vlakbij de Mont Saint-Michel. Wanneer ik uit het raam van de motorhome kijk kan ik het ding zien liggen. Ik ben er vandaag naartoe gefietst en ma niet. Lees verder.

Ma heeft weer last van haar buik en ze is van oordeel (ik ook) dat ze best zo snel mogelijk naar een gastro-enteroloog gaat om dat, nog maar eens, te laten onderzoeken. Een en ander betekent dat we, behoudens last-minute wijzigingen, morgen in één ruk terug naar België gaan rijden.

Zoon, je mag ons dus ergens tussen 17 en 22 uur thuis verwachten, afhankelijk van wanneer we opstaan en vertrekken.

*Tot, wellicht, morgen,
Het kreupele echtpaar.*

Eigenlijk staan we op zowat 5 km van de Mont in het plaatsje Pontorson. We zien vanop de camperplaats de Mont liggen. Die camperplaats valt heel goed mee, met alle voorzieningen en zeer proper.

Meneer B is naar de Mont gefietst, mevrouw A bleef in de motorhome maar gaf meneer B een taakje mee: brood en sigaretten meebrengen. Beide goederen zijn evenwel niet in de buurt van de Mont te bekomen. Een vriendelijke dame die er souvenirs verkocht wist te vertellen aan meneer B dat hij in Beauvoir, op 2 km hiervandaan, sigaretten kon kopen. Ze herhaalde nog tweemaal Beauvoir en 2 km. Waarom was niet duidelijk voor meneer B. Hij meende dat dit zou kunnen zijn omdat hij er nogal sullig uitziet en wellicht blijk gaf bij de dame dat hij het Frans toch niet helemaal onder de knie had en het dus niet goed snapte. Meneer B zette vaart in de richting van het uitgestoken vingertje van de dame en waarachtig, na 500 meter stond er een wegwijzer waarop trots prijkte "Beauvoir 2". Volgen maar.

Na nog een goede km was er weer een wegwijzer en ook daarop stond "Beauvoir 2". Vreemd. Meneer B dacht dat hij ergens de verkeerde weg ingeslagen was, maar dat was eigenlijk niet mogelijk. Er zou volgens hem nu toch "Beauvoir 1" moeten op geafficheerd staan. En nog eens 500 meter verder alweer een wegwijzer met "Beauvoir 2" erop. Hoe dan ook, iets minder dan 500 meter verder dook het stadje Beauvoir op. Het begon meneer B te dagen waarom de dame driemaal gezegd had dat Beauvoir op 2 km lag. En even ter info, meneer B heeft er mevrouw [Simone](#) niet tegen het lijf gelopen. Vermoedelijk woont die dan toch elders.

De Mont zelf is, zoals geweten, nogal fotogeniek te noemen. Meneer B heeft het ding dan ook vanuit verschillende hoeken uitvoerig gefotografeerd. Er was wel wat teleurstelling omdat de oude weg nu niet meer onder water staat bij hoog water want er is een nieuwe gelegd, op pijlers ditmaal, zodat het wegdek vrijwel altijd droog en berijdbaar blijft. De 43 inwoners van de Mont zullen tevreden zijn dat ze nu ten alle tijde op en af hun eiland kunnen geraken en dat de toeristen nu zonder onderbreking het eilandje kunnen betreden en er -hopelijk voor de lokale neringdoenders- geld verdoen aan allerhande prullaria.

Morgen eindigt het verhaal, als alles volgens plan verloopt. Hopelijk niet het verhaal van meneer B en mevrouw A, maar dat van deze uitstap. Ik zou hier nu willen schrijven "Bedankt om tot hier gelezen te hebben", maar wanneer je dit leest dan ben je sowieso al zo ver geraakt en hoeft het bedankje al niet meer.

Lijst met sta-plaatsen uit deze tekst in alfabetische volgorde:

Let op met de coördinaten. De nulmeridiaan loopt door Frankrijk en daarom dat de coördinaten soms slaan op oosterlengte (OL) en soms op westerlengte (WL)
OL is een positief en WL een negatief getal.
FP duidt op France Passion.

Bayeux

Aire camping car
19 Sq. Fabian Ware, 14400 Bayeux
49.272218 -0.710355 (dat is WL)

Carnac

Parking, ook voor motorhomes, om de "alignements" te gaan bezoeken. Geen idee of je er kan/mag overnachten.
56340 Carnac
47.595853 -3.071814

Cap Gris-Nez

La Ferme de l'Horloge
1615 Rte d'Ausques, 62179 Tardinghen
50.862054 1.648392 (dat is OL)
<http://www.sitedes2caps.fr/>

Concarneau

Aire municipal
91 Av. de la Gare, 29900 Concarneau
(aan het station, op 700 m van centrum - gratis - opgelet, het ziet er naar uit dat deze camperplaats binnen afzienbare tijd wel eens zou kunnen komen te vervallen)
47.878696 -3.920711

Dieppe

Aire de Camping-Car
67 Bd de Verdun, 76200 Dieppe
49.932037 1.083806

Erdeven (FP)

Le Champ du Trèfle
Le Léry, 56410 Erdeven
47.656311 -3.118654

Jugon Les Lacs (FP)

Cochon Grillé
4 Hautes Touches, 22270 Jugon-les-Lacs-Commune-Nouvelle
48.422446 -2.342102

Le Tronquay (FP)

Cave du Tronquay
13 Rue de Campigny, 14490 Le Tronquay
49.242394 -0.817232

Plouhinec (FP)

Maison Biscuits Caramels
10 Rue de Kervoazec, 29780 Plouhinec
48.016151 -4.508970

Pont-Aven

Aire Camping-Car Park
Rue Louis Lomenech, 29930 Pont-Aven
47.853925 -3.743400
https://www.campingcarpark.com/fr_FR/sejour/aire-etape-camping-car/bretagne/29-finistere/pont-aven-les-quatre-vents

Pontorson / Mont-Saint-Michel

La Bidonnière
5 Rte de la Rive Ardevon, 50170 Pontorson
48.603721 -1.476663
<http://labidonniere.fr/>

Quiberon

1) Salle Omnisports de Saint-Pierre-Quiberon (gratis toen wij er stonden, maar geen water of elektriciteit)

Rue du Stade, 56510 Saint-Pierre-Quiberon
47.511448 -3.138635

2) Air de stationnement de camping-car Kerné (betalend)

56170 Kerné, Quiberon
47.491673 -3.139659

Rouen

Aire Camping Car (gratis, geen voorzieningen, overnachten mogelijk, ligt op een eilandje in de Seine, je kan er maar via één weg op en af, ook te voet)

Île Lacroix, Rue Sainte-Amélie, 76100 Rouen
49.430022 1.105939

Sainte Hélène-sur-Mer (FP) bij Mélissa Le Lu

Les Escargots de la Ria
Kerthomas, 56700 Sainte-Hélène
47.712015 -3.185924
<https://les-escargots-de-la-ria.eatbu.com/>

Tregunc (FP, maar kan ook tegen vergoeding van 4€ zonder FP)

Ferme Laitière Tréméou
Rte. de Tréméou
47.830445 -3.824601